

ZPRAVODAJ MĚSTYSE STÁDLEC

PRO OBCE HÁJKY, KŘÍDA, SLAVŇOVICE, STÁDLEC A STARÉ SEDLO

11/2023

LISTOPAD 2023

14. ROČNÍK

Periodikum vydáváno a šířeno prostřednictvím internetu!

Milé čtenářky, milí čtenáři,

Říjen a listopad jsou měsíce, které bývají možná neprávem považovány za smutné a uplakané. Je pravda, že neoplývají horkem na koupání ani sněhem zavátými sjezdovkami, ale svá kouzla určitě mají. Krásně barevné listí, poslední dny sluníčka, děti začínají počítat dny zbývající do vánočních svátků. Dospěláci finišují s úklidem zahrad na zimu a začínají s vánočními úklidy.

Dovolte mi, abych Vám popřála jménem městyse Stádlec, krásný advent, klidné a pohodové Vánoce a zároveň Vás pozvala na připravované adventní akce v našich obcích.

Simona Capouchová
zastupitel městyse

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V listopadu oslavili svá životní jubilea tito spoluobčané:

❖ Jana Hanzáková – Staré Sedlo	67 let
❖ Miroslav Bečkovský – Stádlec	79 let
❖ Pavel Kábrt – Staré Sedlo	72 let
❖ Milada Hořejší – Hájký	64 let
❖ Milan Kafka – Stádlec	84 let
❖ Marie Čížková – Stádlec	73 let
❖ Anna Krejčová – Stádlec	83 let

Všem oslavencům
srdečně
blahopřejeme!

Zdroj: Matriční úřad městyse Stádlec

NAPSALI NÁM

FOTBALOVÁ SEZÓNA 2023/2024

Podzimní část fotbalové sezóny 2023/24 je za námi. Naši nejmenší fotbalisté odehráli 6 utkání, kdy 5x zvítězili. Mladší přípravka skončila na 3. místě s bilancí 8-0-2, starší přípravka 10. místo s bilancí 4-1-5, mladší žáci na 8. místě s bilancí 5-1-6. Starší žáci, kteří jsou spojeni s Bechyní, obsadili 2. místo, kdy prohráli pouze jediný zápas. Taktéž dorost je spojený s Bechyní, kdy obsadili 8. místo s bilancí 5-0-7. Naši mladší žáci hráli ještě současně s Bechyní, kdy obsadili 10. poslední místo s jednou výhrou. Všechny týmy spojené s Bechyní hrají 1. A třídu Jihočeského kraje. V současné době děti trénují dvakrát týdně v tělocvičně v Opařanech, na víceúčelovém hřišti v Řepči a v pondělí v tělocvičně v Dražicích. Pro obě přípravky a žáky je přihlášena zimní liga v Chýnově, která začíná 26.11.2023 a končí v březnu 2024. Jarní část sezóny zahájí mladší a starší přípravka 7.4.2024. Společně s Bechyní plánujeme pro všechny naše dětské týmy turnaj v Německu v Mnichově. Akce se bude konat od 31. května do 2. června 2024.

Dětská dokopná proběhla 12.11.23 na sále ve Slavňovicích. Děti se sešly v hojně počtu a akce se vydařila. Trenéři mládeže děkují za pozornosti od rodičů a za stylový dort.

Muži přezimují na 4. místě skupiny III. třídy OFS Tábor s bilancí 4 výhry – 2 remízy – 4 prohry. Poslední akcí v tomto roce bude silvestrovský fotbálek. Pro ty, kdo budou mít chuť si zahrát nebo zafandit, bude sraz v 10 hodin na hřišti pod Hájký. Další akcí bude první sportovní ples TJ Sokola Stádlec, který se bude konat 20. ledna 2024 ve Stádlecké restauraci. K poslechu a tanci bude hrát kapela MIDI. Všichni jsou srdečně zváni. Jako každý rok funguje pro veřejnost na hřišti pod Hájký každý čtvrtek sauna.

Fotbalisté Sokola děkují za podporu obcím Stádlec, Opařany a Řepeč, sponzorům a všem, kteří se podílejí na chodu klubu a údržbě hřiště.

Text a foto: Víta Kouba

VÝSADBA STROMŮ – ALEJ STARÉ SEDLO

První listopadovou neděli proběhla výsadba dalších stromků do třešňové aleje ve Starém Sedle. Máme velkou radost, že se nám i tento rok podařilo vysadit celkem 5 třešní, které nám věnovala rodina Hořejší ze Řepče, rodina Jírovceva ze Stádlece, Patrik Kohout, David Průša a SDH Slavňovice. Za jejich podporu moc děkujeme.

Za SDH Staré Sedlo Gabriela Švadlenová

MOŠTOVÁNÍ 2023

Letošní úroda jablek byla v našem regionu skoro nulová, ale přesto jsme moštování zahájili 23. září a ukončili 28. října 2023. Postupně jsme obsloužili 75 zákazníků jak místních, tak i ze širokého okolí a celkem zpracovali 6400 kg jablek. Na moštování se podílelo 9 našich členů, včetně dvou nováčků Pavla Matyše a Tomáše Pražmy. Práce na přípravě zařízení do provozu a servis během moštování nám zajistili naši zkušení členové p. Antonín Fuka a p. Jan Štěpka.

Všem členům děkuji za odvedenou práci a doufám, že do našich řad přibudou další mladší členové a budeme moci i nadále zajišťovat moštování v našem regionu.

Text: Jírovec Miloslav ml.

STALO SE

SOUSEDSKÉ POSEZENÍ SE SENIORY

V pátek 24. 11. se uskutečnilo již tradiční setkání seniorů ve Stádlecké restauraci, kde pan starosta Ing. Pavel Doubek přivítal přibližně 55 pozvaných hostů. Pan ředitel Vladimír Doležal řekl pár slov a přizval děti z MŠ a ZŠ Stádlec, které zazpívaly a zatančily a my jim tímto děkujeme za krásné vystoupení. K poslechu a tanci zahrála kapela DUO Anděl, která společně s hosty udržela dobrou náladu až do konce celé akce.

Děkujeme všem, kteří přišli a budeme se těšit na setkání v příštím roce.

Text a foto: Jana Andrášová

ROZSVÍCENÍ STROMEČKU - STÁDLEC

V nedělní podvečer 26. 11.2023 v naší obci rozsvítil stromeček významný člověk, pan František Křížík, český technik, průmyslník, slavný vynálezce a majitel zámku, který zde se svými blízkými žil a 22.01.1941 i zemřel.

V zámecké kapli sváteční slovo pronesl otec Pavel, což k vánoční atmosféře nerozlučně patří. Pan Jiří Hemer, správce zámku, krátce seznámil přítomné se samotnou historií zámku. Hudební skladby v podání Táborského orchestru Swing Band pod vedením pana Jakuba Valeše navodily tu správnou vánoční atmosféru. Starosta Městyse pan Ing. Doubek promluvil o Vánocích, zvycích a popřál všem krásné Vánoce. Celý večerem nás provázela příběh, za kterým stojí práce mnoha lidí.

Poděkování patří panu Jiřímu Hemrovi, který s laskavým svolením propůjčil zámecké prostory, panu Marešovi při ztvárnění Františka Křižíka.

Velký dík za nezištnou pomoc paní Janě a Michalovi Andrášovým, Ing. Pavle Zahrádkové, Jiřímu a Zdeňkovi Süsmilichovi a všem dalším, kteří mají srdce na pravém místě a umí podat pomocnou ruku.

Krásné Vánoce.

Text: Ivana Majerová, foto: Gabriela Švadlenová

PODĚKOVÁNÍ – ROZSVÍCENÍ STROMEČKU - STÁDLEC

Velký dík pana starosty patří naší zastupitelce a předsedkyni kulturního výboru paní Ivaně Majerové za organizaci a koordinaci celé akce a zejména realizaci nápadu uskutečnit část programu v prostorách stádleckého zámku. Jistě mi dáte za pravdu, že tento skvělý nápad posunul naši tradiční předvánoční akci "Rozsvícení stromečku" na úplně jinou úroveň. Tímto děkujeme za ochotu a nápomoc správci zámku panu Jiřímu Hemerovi a těšíme se na další spolupráci.

Text: Ing. Pavel Doubek – starosta městyse

MŠ A ZŠ STÁDLEC SLOVEM I OBRAZEM

Ani jsme se nenadáli a náhle jsme přešli z léta přímo do zimy. Podzim jakoby nebyl. Kdyby tak alespoň ten sníh byl raději na Vánoce.....

Ale zpět ke škole i školce. I listopad utekl jako voda a událo se toho opět mnoho.

Do školky opět zavítalo pohádkové představení a barevný den byl tentokrát laděn do hnědé.

Po roce tu byl oblíbený Halloweenský rej a také fotografování. Nechyběly každodenní vycházky do přírody a každoroční screening předškolní zralosti realizovaný Pedagogicko-psychologickou poradnou v Táboře. A předškoláci se znovu podívali do školy a vyzkoušeli si novou interaktivní tabuli...

Celý listopad byl ve znamení příprav na vystoupení pro seniory ve stádlecké restauraci / pásmo básniček a písniček/, které se konalo v pátek 24.listopadu. Zároveň probíhaly přípravy na besídku pro rodiče, které jsme pozvali na 13.prosince.

V prosinci do školy i školky tradičně zavítá Mikuláš s Čertem, kterým se pochlubíme i tím, co nás v prosinci čeká – barevným dnem červeným a nadílkou pro zvířátka. Ale přeci jen se my školčata, podobně jako kamarádi ze školy, těšíme nejvíce na Vánoce a zda si Ježíšek naše přání pamatoval.

A co ve škole ?

Plavecký výcvik žáků 3. a 4. ročníků je úspěšně za námi, a tak se výuka vrátí do starých kolejí. Probíhají poslední práce na školním časopise /

bohužel nemocnost a plavecký výcvik nám trochu překazily plány/.

Také jsme se podívali do zámecké kaple, kde nám průvodce dělal správce zámku p. Hemer.

Tady malá vzpomínka: před deseti lety 9.10.2013 proběhlo tiskem / Tábořský deník/, že na zámek se vrátí život a to v souvislosti s budováním Alzheimer centra, ba dokonce sháněli zaměstnance..... To to letí...

A i školáci pilně nacvičovali písničky na vystoupení pro 65 +, na které jsme se opravdu těšili.

Tak snad jsme to jako předkapela Andělů zvládli.... PS. Předkapela by neměla být lepší, než hřeb večera ...

A jedna novinka: Na 14. prosince od 15.30 připravujeme Vánoční šachový turnaj pro zájemce z řad žáků současných i bývalých, jejich rodinných příslušníků, případně dalších zájemců ze Stádlce bez rozdílu věku. Přihlášky do 11.12. e-mailem, osobně či na tel.607935164.

A v prosinci se, podobně jako školčata, těšíme na Čerta s Mikulášem, na zdobení školního stromečku, no prostě – Vánoce jsou už za dveřmi !!!

Ale ještě předtím se pochlubíme rodičům na besídce 20.prosince, která začíná od 16 hodin.

A na závěr ? Všem dětem ze školy i školky, všem rodičům našich dětí, i babičkám, dědečkům,...a příznivcům školy ve Stádlci přejeme krásné vánoční svátky a děkujeme za spolupráci, které si opravdu vážíme. A také děkuji všem svým deseti kolegům, bez kterých by to opravdu nešlo.

V roce 2015 jsme si připomněli na společném setkání 250 let školství v obci, a tak se nabízí další kulatiny - v roce 2025. Co vy na to?

Pohodový prosinec a krásný rok 2024 ve zdraví přejí pracovníci ZŠ a MŠ Stádlce.

Text: V. Doležal, Foto : V. Doležal, P.Véle, Z. Kovářová

NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT?

- ❖ 3.12.2023 od 17:00 hod. – Rozsvícení vánočního stroměčku – Staré Sedlo návěs, Křída návěs, Slavňovice návěc
- ❖ 8.12.2023 od 17:00 hod. – Malý vánoční koncert – Stádlecká restaurace
- ❖ 16.12.2023 – Šipkařský turnaj – Stádlecká restaurace
- ❖ 23.12.2023 od 11:00 hod – Vánoční výlov Slavňovického rybníka – ryby lze rezervovat na úřadu městyse či tel. 724913938
- ❖ 20.1.2024 – Sportovní ples – Stádlecká restaurace
- ❖ 27.1.2024 – Hasičský ples – Stádlecká restaurace
- ❖ 17.2.2024 – Šipkařský ples – Stádlecká restaurace
- ❖ 23.3.2024 – Obecní ples – Stádlecká restaurace

POJĎME SI PŘIPOMENOUT TROCHU HISTORIE

Druhé vyprávění nás zavede k mocnému rodu Vítkovců, pánů z Růže v jižních Čechách.....

„Předně o tom starožitně slavném a šlechtně zachovalém rodu věděti se sluší, že předek nejprvnější, kterýž do krajiny České ze Vlach přibral se, byl kníže Ursinus jménem Vítek, jakož toho potvrzují i paměti listovní i nejprvnější hradové od něho založeni: Vítkův Hrad neb Witingenhausen, Witignaw, Witoraz, i jméno patronymicum jejich, že od něhou slouli páni Vítkovci.“

Pradědu Vítkovi

Kterak svým synům četné statky a hrady daroval a chtěl, aby slávu mocného rodu Vítkovců šířili a své statky vzdělávali

Mnoho vody uplynulo v řece Vltavě, Malši a Nežárce, než se panství pana Vítky rozrostlo. Dal klučit lesy, měnil je v pole a pastviny, upravoval cesty a brody, stavěl dvory, stodoly, sýpky a na ochranu svého majetku i hrady. V jižních Čechách nebylo mocnějšího pána nad něho a jeho syny, slavné Vítkovce. Když táhli páni z Růže se svým vojskem do boje, ani král se jim nevyrovnal. Tolik měli vojska pěšího i koňmo, mečů a šípů na tisíce. Pan Vítek vládl svému rodu rukou železnou a nestrpěl žádného odporu. Všechny své syny nechal řádně vyučit válečnickému řemeslu, a když nebyla vojna, objížděli panství, hrady a dvorce, aby dohlédli všude, kam oko jejich otce nedohlédlo. „Každý rod je silný jen ve svých synech a dcerách. Kdo si toho není vědom, ten okrádá sám sebe,“ říkával pan Vítek svým synům a oni ho ctili jako vladaře. Když byl dostavěn hrad Rožmberk při řece Vltavě, pan Vítek se odstěhoval ze starého hradu nad Výtoní do nového. Ale stáří na něho přece jen neúprosně doléhalo a už nevyjížděl tolik na lov ani do kraje jako kdysi. Častěji sedával u velikého krbu zahalený v kožešinách a přemýšlel. „Už je čas předat vládu rodu jinému, nebo synové poznají mou stařeckou slabost a nebude mezi nimi kázně. Musím brzy rozhodnout, co komu svěřit.“ Tak sedával, a málokdo si všiml, jak mu ubývá sil. Když mu oči přestaly sloužit a někdy nepoznal syna od syna, dal k sobě zavolat nejmladšího a nejmilejšího syna Voka. „Poslechni, synu! Je čas, abych už udělal nějaké pořízení. Proto dej sežvat na Rožmberk všechny svoje bratry! Chci Vás spravedlivě podělit tím, co jsem pro Vás střídal celý svůj život. Také rodové znamení pětিলisté růže musí Vás barvou rozlišovat, aby mezi vámi nevznikaly žádné sváry o to, co kdo pod svým znamením udělá. Dej zhotovit štíty a praporce s růží zlatou, bílou, modrou, červenou a černou!“ Syn Vok uctivě otci ruku políbil, a protože se nemohl správného počtu dopočítat, zeptal se: „Otče! Proč jsi naši růži rozdělil do pěti barev? Vždyť máš přece jenom čtyři syny.“ Pan Vítek se usmál a zahleděl se do ohně, který nikdy v krbu neuhasínal. Když se potom obrátil na syna, jeho tvář byla vážná. „Jsi ještě příliš mladý. Voku, než abys mohl soudit svého starého otce. Dobře jsem všechno uvážil i spočítal. Mám vlastně pět synů a toho nikomu nezamlčím. Ten pátý byl počat z jiné matky, ale je také mé krve. Však ho znáš. Je to Sezema, můj hejtman, a jemu patří stejný díl jako vám.“ Syn se zastyděl, že ho otec musel pokárat. Proto se omluvil a raději pospíchal vyplnit jeho rozkazy. O Sezemovi se ledačos povídalo, ale že by ho pan Vítek uznal za pravoplatného syna, to přece jen nikdo nečekal.

Uběhlo ještě mnoho dní, než se na Rožmberk sjeli všichni synové s ženami, dětmi a čeledí. Pan Vítek každého vyzpovídal, kde byl a co dělal. Některého pochválil, jiného pokáral, jak si kdo z nich zasloužil. Tolik řečí ho přece však zmohlo a byl rád, když zůstal chvíli sám. Po doušcích upíjel z poháru starého vína a podřimoval za stolem. Jak někdo vešel, byl hned vzhůru a ptal se, co je nového. V předvečer toho slavného dne si dal pan Vítek zavolat k sobě hejtmana Sezemu. Ten brzy přišel. Byl statný a rozložitý. Uctivě se pánovi poklonil a čekal. „Jen si sedni, Sezemo! A nalij si víno do poháru, lépe se nám bude povídat.“ Už kolikrát spolu takhle seděli, kdykoliv s ním chtěl pan Vítek něco vážného projednat. Ani tentokrát nebylo tomu jinak. Sotva připil pánovi na zdraví, pan Vítek pokýval hlavou.

„Protože jsme oba muži, nebudeme chodit kolem horké kaše jako nějaké baby. Dobře víš, co se tu zítra chystá. Rozdělím všechno své jmění svým synům, ať se konečně také starají sami o sebe. Já už jsem se nestaral dost. Ale teď jde o tebe, Sezemo!“ „Já vím, Milosti! Když rozkážeš, půjdu kamkoliv. Nebude-li pro mě nikde místa, najdu si službu jinde. Já se ve světě neztratím,“ řekl rozvázně hejtman. Pan Vítek se na něho podíval, jako by zkoumal, jestli mluví pravdu. Potom se upřímně rozesmál. „A hleďme! Moji synové Ti tedy nic neřekli? Však se nic zlého nestalo. Raději Ti to povím sám. Tys přece také můj syn a krátit Tě na tvém dědictví nebudu. Dostaneš Ústí v kraji tábořském, budeš pánem z Černé růže. Víím, že se Tvoji nevlastní bratři budou asi s Tebou svářit, ale Ty na nic jiného nedbej, než abys svůj majetek rozmnožil a dobře spravoval! Jak si na svých statcích povedeš, záleží jenom na Tobě.“ Hejtman byl dojat, a tak překvapen, že dlouho hledal slova, jak by otci poděkoval. Potom padl před ním na kolena a líbal mu ruce. „Jen nech, synu! Věrně jsi mi sloužil a vždycky poctivě hájil naše barvy. Dostalo se Ti od Tvé matky dobrého vychování, já jí toho nikdy nezapomněl.“ Sezema dávno tušil, kdo je jeho otcem, ale matka mu nikdy neřekla o tom ani slovo. Nyní už byla mrtvá, nedočkala se této šťastné chvíle. Dlouho potom si otec se synem vyprávěli, až pan Vítek zase začal podřimovat. Tehdy hejtman Sezema potichu odešel, aby ho nerušil. Byla to veliká sláva na Rožmberku. Lidu sem přišlo zblízka i zdaleka tolik, že by se byli ani do hradu nevešli. Pan Vítek dal postavit dole u řeky veliké lešení zdobené koberci pro pány a šraňky nechal ohraničit kus louky prostému lidu. Zde byly také stoly a lavice, protože měla být veliká hostina. K polednímu vyjel sám vladař na koni a v brnění, za ním zbrojnoši a heroldi, bubeníci a trubači. Byl to veliký průvod. Každý z Vítkovců vedl svou družinu a pod hradem se sešikovali na louce. Za panem Vítkem nesli sluhové štíty a praporce, a když všechno

stanulo, herold začal vyvolávat: „Jménem Jeho Milosti, vladaře rodu pánů z Růže, urozeného pana rytíře Vítka, volám Jindřicha Vítkovce, taky řečeného z Růže, aby předstoupil!“ A potom zazněly bubny, kotle a trouby. Nejstarší syn pana Vítka poklekl před otce, z jeho rukou obdržel štít a praporec se znamením zlaté růže v modrém poli a kraj kolem Hradce, který dostal po něm jméno Jindřichův Hradec. Potom herold vyvolal druhého syna Viléma, který s hrady a panstvím Landštejnem a Třeboní dostal štít a praporec s růží bílou v červeném poli. Třetí syn jménem Smil měl pak Nové Hrady, Stráž nad Nežárkou a Bystřici, v jeho erbů byla modrá růže v zlatém poli. Nejmladší a nejmilejší syn Vok získal hrad Rožmberk s Krumlovem, k tomu starý Vítkův Hrádek nad Výtoní a zůstalo mu také rodové znamení červené růže v bílém poli. Naposledy byl volán syn Sezema. Pan Vítek mu daroval panství Ústí a černou růží ve zlatém poli, jak mu slíbil. Mnohokrát lidé provolali slávu urozeným pánům, troubení a hřmění kotlů nemělo konce. Až pan Vítek všem pokynul, aby se ztišili, že chce promluvit. „Synové! Každý z Vás dostal svůj díl a svou barvu znamení pánů z Růže. Dbejte, aby nikdy mezi vámi nebylo sváru a byli jste svorni doma i na vojenském poli. Teprve tehdy budete svému rodu prospěšní a nepřátelé Vás nezdolají. A ten, který z Vás bude nejmoudřejší, ať je po mně vladařem a toho všichni poslouchajte!“ Moudře pan Vítek rozhodl a mnozí ho za to chválili, jiní zase vážili, kterému synu dal víc a kterému méně.

Potom byla veliká hostina, mnoho jídla se snědlo, vína a piva vypilo, mnoho řečí povědělo. Rytíři mezi sebou zápasili v turnajích a lid se vesele bavil. Bratři Vítkovci seděli pospolu s otcem, ale přece jen zůstal mezi nimi nějaký ten osten. Otcí se však neodvážili vyčítat, že svého nemanželského syna postavil s nimi do jedné řady. Pan Sezema chvíli poseděl a potom poprosil otce, aby ho propustil. „Mám dlouhou cestu a nerad bych přijel za noci. Do Ústí je daleko. Ještě jednou za všechno děkuji, otče. Budu vždy poctivě hájit barvy pánů z Růže!“ Bratři se snažili ještě ho zdržovat, ale pan Vítek řekl: „Jen jeď, synu! A na mě mysli v dobrém, protože moje cesta se už na tomto světě krátí a možná, že se dnes vidíme naposledy,“ pak se objal se synem, i bratři tak po něm učinili a vyprovodili ho kus cesty na koních. Celý týden trvalo, než se páni se svými lidmi rozjeli na svá panství a na Rožmberku začal všední život. Pan Vítek byl čím dál zamlklejší, nerad měl kolem sebe mnoho lidí. Syn Vok se všemožně staral, aby starého otce potěšil, ale jeho už nic nebavilo. Až jednoho dne si vzpomněl a zavolal syna k sobě. „Poslechni. Voku! Dej hned zapřáhnout a vyjedeme si na starý hrádek! Rád bych ho ještě jednou spatřil.“ „Rád, otče, poručím zapřáhat! Ale jenom aby Tě ta cesta neunavila,“ staral se pan Vok, protože věděl, jak den za dnem se blíží jeho konec. „Neboj se! Já dojedu, času mám však už namále.“ Opatrně pomohli panu Vítkovi ze schodů a vysadili ho na vůz plný kožešin, aby se mu měkce sedělo. Pak vyjeli pomalu k Vyššímu Brodu a nahoru na Výtoň. Když jeli kolem brodu, pan Vítek kázal zastavit a dlouho si prohlížel řeku i krajinu. „Zde bych chtěl být jednou pohřben. Odtud bych měl k Vám i na starý hrádek nejbližší.“ „Až bude potřeba, stane se, jak si přeješ, otče! Snad to ale nebude tak brzy, zdraví Ti ještě přeje,“ těšil ho upřímně pan Vok. Když dojeli na starý hrádek, pan Vítek chtěl všechno vidět a obhlédnout jako dobrý hospodář. Nikde neměl stání a spěchal, aby ho odvezli zpátky na Rožmberk. Měli co dělat, aby dojeli. Pan Vítek za nějaký den usnul na věky, tiše a bez nářku. Zanechal po sobě tolik synů, že sláva jeho rodu rostla ještě po staletí. Podle otcova přání založil pan Vok z Rožmberka ve Vyšším Brodě cisterciácký klášter a v něm hrobku pánů z Růže.

„Moudří milují pověsti, často však na jejich škodu nezdají se jim být hodné cti legendy o vlastním rodu. Kdyby se dovědět mohli z knih, kam až jejich původ sahá, o časech dobrých i zlých, potom by zajisté mnozí z nich velmi si vážili předků svých a víc jim vlast byla drahá.“

Zdroj: Knihy Rožmberská kronika, Z českých a moravských hradů, Kronika tak řečeného Dalimila

Ivana Majerová
předsedkyně kulturního výboru

Kontakty na úřad městyse a příspěvky na web: obec.stadlec@seznam.cz, info@stadlec.eu, tel. 380 123 991
Webové stránky městyse: www.stadlec.eu
Městys Stádlec i na Facebooku: <https://www.facebook.com/MestysStadlec/>
Kontakty na starostu městyse: starosta@stadlec.eu, tel. 606 300 313, 380 123 990
Webové stránky Základní školy a mateřské školy: <http://zsmsstadlec.webnode.cz>